01/04/2024

Ο Κορίνθου Διονύσιος για τον βίο και το μαρτύριο του Αγίου Ζαχαρία Επισκόπου Κορίνθου

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κορίνθου, Σικυώνος, Ζεμενού, Ταρσού και Πολυφέγγους

Την μνήμη του προκατόχου του Αγίου Ζαχαρία, Επισκόπου Κορίνθου, τίμησε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κορίνθου κ. Διονύσιος το Σάββατο, 30 Μαρτίου 2024, τελώντας τη Θεία Λειτουργία στο ιστορικό Μητροπολιτικό Παρεκκλήσιο του Άγιου Σεραφείμ, Επισκόπου Φαναρίου, το οποίο βρίσκεται εντός του Μητροπολιτικού Οίκου.

Τον Ποιμενάρχη πλαισίωσαν ο Αιδεσ. Σταυροφόρος-Οικονόμος π. Νικόλαος Βαρδουνιώτης, Εφημέριος του Ι. Ναού Αγίου Δημητρίου Εξαμιλίων και ο Διάκονος π. Χρήστος Χίλιας, ενώ το Ιεροψαλτικό Αναλόγιο διηκόνησε ο Αρχιδιάκονος π. Δαμασκηνός Γεννηματάς.

Στον σύντομο λόγο του ο Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε στον βίο και το Μαρτύριο του Αγίου Ζαχαρία, ο Οποίος παρά τα φριχτά βασανιστήρια, που υπέστη από τους Τούρκους, προκειμένου να απαρνηθεί τον Χριστό και να ασπαστεί το Ισλάμ, παρέμεινε εδραίος στην Πίστη και στην Πατρίδα, με αποτέλεσμα να καταδικαστεί σε θάνατο δια ανασκολοπισμού, δηλαδή, να «σουβλιστεί» ζωντανός.

Όμως οι Χριστιανοί έκριναν σκόπιμο να εξαγοράσουν τους βασανιστές του και να τελειώσει η ζωή Του δια της αποκοπής της κεφαλής Του, σύμφωνα με το μαρτυρολόγιο του 1684.

Αξίζει να σημειωθεί ότι η Θεία Λειτουργία τελέσθηκε επάνω σε ένα ιστορικό κειμήλιο, στο Ιερό Αντιμήνσιο που είχε εγκαινιάσει ένας άλλος ηρωικός προκάτοχός του Σεβασμιωτάτου, ο λόγιος Μητροπολίτης Ζαχαρίας που έδρασε κατά την περίοδο της τουρκοκρατίας και παρά τις δυσκολίες της εποχής δεν δίσταζε να λειτουργεί την Αποστολική Εκκλησία της Κορίνθου και να λαμβάνει όλα εκείνα τα μέτρα ώστε η Λατρεία του Θεού να γίνεται «εὐσχημόνως καὶ κατὰ τάξιν» (Α’ Κορ. ιδ’ 40) και με κανονικό τρόπο, αγωνιζόμενος να μην χαθεί η Πίστη των Χριστιανών. Η ζωή του έλαβε τέλος το 1819, δηλαδή μόλις 2 χρόνια πριν την έναρξη της Επαναστάσεως.

Η τιμή προς τους δύο Ιερομάρτυρες της Πίστεως μας και Επισκόπους της Τοπικής μας Εκκλησίας είναι μία ηχηρή απάντηση σε όσους ερωτούν δόλια και πονηρά: Τι έκανε η Εκκλησία τα χρόνια της σκλαβιάς;

Η Εκκλησία κράτησε την Πίστη μας, την γλώσσα μας και το Έθνος μας!

Αυτό έκανε!